

Sentencja

1) Wprowadzając w ramach tekstu skonsolidowanego ustaw o bezpieczeństwie publicznym (Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza), zatwierdzonego dekretem królewskim nr 773 z dnia 18 czerwca 1931 r. ze zmianami, przepisy stanowiące, że:

- działalność pracownika ochrony może być wykonywana tylko po złożeniu przyrzeczenia lojalności Republice Włoskiej, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE,
- działalność w zakresie prywatnych usług ochrony może być wykonywana przez usługodawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim wyłącznie po uzyskaniu ograniczonego terytorialnie zezwolenia Prefetto, bez uwzględnienia obowiązków, którym usługodawcy ci podlegają już w państwie członkowskim pochodzenia, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE,
- ważność tego zezwolenia ogranicza się do określonego terytorium, a jego wydanie uzależnione jest od liczby i wielkości prywatnych agencji ochrony działających na tym terytorium, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE,
- prywatne agencje ochrony obowiązane są dysponować miejscem prowadzenia działalności w każdej prowincji, w której wykonują swoją działalność, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE,
- członkowie personelu tych agencji powinni posiadać indywidualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony, bez uwzględnienia kontroli i weryfikacji już dokonanych w państwie członkowskim pochodzenia, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE,
- w celu uzyskania zezwolenia prywatne agencje ochrony powinny zatrudniać minimalną/maksymalną liczbę osób, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE,
- przedsiębiorstwa te obowiązane są złożyć kaucję w kasie depozytowej, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE oraz
- ceny prywatnych usług w zakresie ochrony ustalane są w zezwoleniu Prefetto w ramach z góry określonych limitów, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas przeciwko ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Sprawa C-62/06) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 1697/79 — Artykuł 3 — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Czyn podlegający postępowaniu sądowemu w sprawach karnych — Organ właściwy w zakresie dokonania kwalifikacji czynu)

(2008/C 51/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Strona pozwana: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

przy udziale: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79 z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie odzyskiwania po dokonaniu odprawy celnej należności celnych przywozowych lub wywozowych, które nie były wymagane od osoby zobowiązanej do zapłaty za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności (Dz.U. L 197, str. 1) — „Czyn podlegający postępowaniu sądowemu w sprawach karnych” — Pojęcie i kwalifikacja

Sentencja

Kwalifikacja czynu jako „czynu podlegającego postępowaniu sądowemu w sprawach karnych” w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79 z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie odzyskiwania po dokonaniu odprawy celnej należności celnych przywozowych lub wywozowych, które nie były wymagane od osoby zobowiązanej do zapłaty za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności leży w kompetencji organów celnych powołanych do określania dokładnej kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.